

Кольоратив «жовтий».

У рекламних текстах зустрічаються слова, переносне колірне значення яких мотивоване кольором каменя, сонця тощо.

Приклади вживання жовтого кольору в рекламних текстах :

*Clip-on hoop earrings. They may look heavy but are actually lightweight thanks to the hollow **golden** brass construction.* (DOLCE & GABBANA)

*My Smile Single Stud Earring. The happy-go-lucky piece is expertly crafted from responsibly sourced sterling silver and embellished with uplifting **yellow** crystals.* (PANDORA)

3. *Висновки.* У ході аналізу було з'ясовано, що середовищем для рекламної діяльності виступає масова комунікація. У рекламній діяльності масова комунікація виступає невід'ємним елементом, оскільки лише за її допомоги рекламна комунікація може досягти поставленої мети – охопити якомога більшу кількість цільової аудиторії, а також заохотити більшу кількість споживачів купити рекламований товар чи послугу.

На матеріалі проаналізованих рекламних текстів можна дійти до висновку, що колір відіграє чи не одну з основних функцій при створенні рекламного повідомлення, яке не рідко підкріплюється ще й ілюстрацією, аби підсилити ефект на споживача. Доволі часто прослідковується вживання кольоративів у рекламних текстах, переносне колірне значення яких мотивоване кольором каменя, тварини, сонця, колір ототожнюють із садовими рослинами, фруктами, квітами.

Аннотация. В данном исследовании представлена информация о рекламном тексте, особенности употребления лексем для обозначения названий цветов в английском языке, определяются функции, которые выполняют колоронимы в англоязычном рекламном тексте, что побуждает использование следующих методов лингвистического анализа: системно-функциональный метод, описательный метод, метод наблюдения, логико-индуктивный и логико-дедуктивный методы.

Ключевые слова: рекламный текст, колороним, лексико-семантическая структура, функционирование.

Abstract. This study provides information about the advertising text, the features of the use of lexemes to indicate the color's names in English, identifies the functions performed by coloronyms in English advertising text, which encourages the use of the following methods of linguistic analysis: system-functional method, descriptive method, observation method, logical-inductive and logical-deductive methods.

Key words: advertising text, coloronym, lexical and semantic structure, functioning.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Fletcher W. Advertising : A very short introduction. Oxford, 2010. 140 p.
2. Кохтев Н. Н. Реклама : искусство слова (рекомендации для составителей рекламных текстов). М. : Издательство МГУ. 1997. 96 с.
3. Критенко А. П. Семантична структура назв кольорів в українській мові. *Мовознавство*. 1967. № 4. 97. 112 с.

УДК 159.98

КОРЕКЦІЯ НЕГАТИВНИХ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Д. В. Доценко, Ю. В. Кушнір

Анотация. У статті висвітлено методи корекції негативних емоційних станів за допомогою корекційно – розвивальної програми «Подолання негативних емоційних станів молодших школярів». Зазначено основні навички, які необхідні для подолання негативних емоційних станів.

Ключові слова: корекція, негативний емоційний стан, діти молодшого шкільного віку.

Емоції та почуття людини – це те, що наповнює її життя особливим сенсом, збагачує духовний світ, дає змогу приймати реальність через призму своїх переживань, насолоджуватись та радіти, засмучуватися і страждати, тобто жити повноцінним життям.

Виховання емоційної культури дитини можна вважати одним із ключових пунктів виховного процесу сучасної школи.

Діти молодшого шкільного віку дуже емоційні. Основним джерелом емоцій для них є ігрова та навчальна діяльність (успіхи і невдачі у навчанні, взаємини у колективі, участь в іграх тощо).

Молодші школярі безпосередні, відверті у вираженні своїх емоцій та переживань – радості, суму, страху, задоволення та незадоволення. Вони бурхливо реагують на події, які їх зачіпають і часто потрапляють до «емоційного полону», оскільки не можуть свідомо керувати своїми почуттями. Емоції молодшого школяра дуже бурхливі, дитина легко втрачає рівновагу, виходить з себе, схильна до афектів.

Особливість молодшого школяра полягає в тому, що вони погано усвідомлюють свої та чужі почуття. Найлегше вони диференціюють ті емоції, які виникають у знайомих життєвих ситуаціях, проте не завжди можуть виразити свої переживання словами.

Методологічну основу дослідження склали теоретичні підходи до розвитку особистості, її психічних процесів, станів, властивостей у навчально-виховній діяльності, що містяться в наукових доробках І. Д. Беха, І. С. Булах, Л. С. Виготського, Д. Б. Ельконіна, Г. С. Костюка, О. М. Леонтєва, Ю. О. Приходько, О. В. Скрипченка та ін. Наукові психолого-педагогічні положення щодо розвитку особистості, співвідношення біологічного та соціального у психіці людини розглядаються у працях Л. С. Виготського, Г. С. Костюка; генетичний підхід до дослідження емоційно-почуттєвої сфери представлений у працях В. К. Вілюнаса, М. Д. Левітова, С. Д. Максименка, О. І. Саннікової, О. Я. Чебикіна, негативних психічних станів – О. І. Захарова, А. М. Прихожан, А. С. Співаковської та ін.; принципи системності та активних методів навчання – в роботах Н. Л. Коломінського, Н. І. Пов'якель; теоретичні аспекти психокорекційної роботи, розроблені П. В. Лушиним, О. Ф. Бондаренко та ін..

Метою статті є розгляд основних складових програми психокорекції негативних емоційних станів дітей молодшого шкільного віку.

Відомий дослідник К. Левін зазначає, що емоційні стани можуть замінювати інший психічний процес, тобто, невиражену до кінця емоцію, і продовжувати існувати в прихованому вигляді. Основна ідея думки автора полягає в тому, що афективні, емоційні реакції не можуть знаходитися в ізольованому вигляді як елементи психічного життя, які при актуалізації співпадають з іншими елементами. Здатність до довільності та вольових дій дозволяє людині контролювати свої емоційні реакції.

На думку К. Левіна, довільні дії мають три складові: процес мотивації – це тривала боротьба мотивів; процес вибору або прийняття рішення, що завершує боротьбу мотивів; наміри, що складають довільність дій та діяльності [3, с. 63]. Емоції та емоційні стани змінюють динаміку діяльності залежно від задоволення та незадоволення потреб у цій ситуації мотивів діяльності. Воля регулює ті ж особливості динаміки психічної діяльності, що й емоції, але тільки залежно від поставлених цілей у діяльності [4, с. 12]. Особливу увагу слід надати емоційним станам дітей, що сприяють розвитку позитивної чи негативної довільної емоційної регуляції. Найчастіше у молодших школярів проявляються такі емоційні стани, як вередливість, боязливість, плаксивість, злості, радість, ревності, образливість, впертість, ніжність, співчуття, зарозумілість, агресивність, нетерплячість, заздрість, жорстокість.

Існують деякі психокорекційні підходи досягнення оптимальних емоційних станів, які зустрічаються у працях сучасних психологів. Дослідження Т. С. Яценко свідчать, що успішна психокорекція передбачає взаємне поєднання зусиль у пошуку причин труднощів у спілкуванні та стосунках між людьми. Розробки теоретичних питань індивідуальної та групової психокорекції спрямовані на розкриття глибинних психологічних першопричин особистісних проблем, які переживає людина під час спілкування з іншими, а не на внесення «косметичних» змін.

Отже, психокорекція – це система заходів, спрямованих на виправлення недоліків психологічного розвитку чи поведінки людини за допомогою спеціальних заходів психологічного впливу [1].

В своїх роботах С. Н. Єніколопов [2] розглядає чотири стратегії психокорекції, за допомогою яких можна впливати на основні ознаки негативних емоційних станів.

1. Підтримка адаптивних навичок «Я». Одним з найбільш важливих «Я» – підтримувальних аспектів психокорекції ознак негативних емоційних станів є формування позитивних терапевтичних стосунків, основна характеристика яких полягає у можливості спільного обговорення різних проблем, що викликають емоційні порушення і конфлікти, а також способів їх адекватного вирішення.

2. Зменшення уникнення. Більшість підходів, які пропонуються сучасними дослідниками, засновано на зменшенні уникнення як основної стратегії психокорекції. Тенденція до уникнення зіткнення з травмою і всім, що з нею пов'язане, має бути нейтралізовано з двох причин. По-перше, унаслідок уникнення особи у складних життєвих обставинах не в змозі самостійно переробити травматичний досвід, який продовжує залишатись для них хворобливим. По-друге, уникнення само по собі стає проблемою, що надалі загострює дезадаптивний стан осіб у складних життєвих обставинах.

3. Формування позитивного ставлення до стану. Особи у складних життєвих обставинах з ознаками негативних емоційних станів за визначенням пережили події, які виходять за межі нормального людського досвіду. Більшість терапевтичних систем орієнтовано на те, щоб допомогти ним визнати природність та доцільність їх реакцій з урахуванням пережитих ними екстремальних обставин. Зміни, що сталися з людиною, мають зовнішню детермінанту, але через життєву важливість набули інтеріоризованого характеру.

В екзистенціальній площині цю проблему подано таким чином: особа не вміє адекватно ставитися до своїх змін, хоча, на думку М. Еріксона, вони є основним законом людського існування.

Навчання в школі для дітей молодшого шкільного віку є важливим етапом в житті. Ставши першокласниками, вони починають виконувати домашні завдання, з'являється відчуття відповідальності за свою поведінку, вчинки, а разом з цим і з'являються страхи, що стримують пізнавальні потреби школяра, стають серйозною перешкодою у гармонійному розвитку, заважають повноцінній соціалізації – це, зокрема: відповідь біля дошки, отримання поганої оцінки, зробити Теорія та практика психокорекції особистості помилку, в очах однокласників постати невдахою, непевність у відносинах з учителем, бути недостойним своїх батьків,

У психолого-педагогічній літературі пропонується багато методик з корекції та профілактики дитячих страхів, які у молодшому шкільному віці добре піддаються психологічному впливу. Корекційна робота проводиться як індивідуально, так і з групою дітей і не зі страхом, а з особистим відношенням дитини до причин страху. Існують різноманітні способи їх корекції, що умовно поділяються на три групи [2].

1. Гра зі страхом;
2. Малювання страху;
3. Вербалізація страху (казки, розповіді, страшні історії).

Розроблена програма «Подолання негативних емоційних станів молодшого школяра» передбачає ряд занять, які будуть сприяти покращенню емоційного стану дітей молодшого шкільного віку [3]. Структура програми включає 7 корекційних занять для дітей та лекторію для батьків;. Заняття проводяться із групою дітей (4–10 осіб), тривалість одного заняття – 1 година, періодичність 1–2 рази на тиждень. Кожне заняття має свою мету. Крім занять з дітьми, програма передбачає лекторій для батьків, в яких розкриваються причини дитячої агресії, імпульсивності, егоїзму тощо.

1. Заняття «Знайомтесь, це – я» - сприяє знайомству дітей у мікрогрупі, розвитку навичок спілкування.

2. Заняття «Справжній друг – який він?». Метою заняття є розвиток дружельності, комунікабельності, формування у дітей поняття «справжній друг»

3. Заняття «Справляємось з гнівом та образою». Навчає дітей керувати своїм емоційним станом, справлятися з емоціями гніву та образи.

4. Заняття «Долаємо агресивність». Навчає дітей справлятися з агресивністю, розвиває вміння розслаблятися, керувати негативними емоціями.

5. Заняття «Нестрашні страхи». Сприяє зниженню тривоги, подоланню страхів, створенню атмосфери захищеності та взаємодовіри.

6. Заняття «Вчимося керувати собою» – подолання емоційної нестриманості, імпульсивності, егоїзму, розвиток самоконтролю та уваги.

7. Заняття «Я і люди поряд зі мною» – розвиток комунікабельності, дружельності.

Корекційно-розвивальна робота є одним із основних напрямків діяльності практичного психолога. Вона може проводитись у вигляді розвивальних і корекційних занять, тренінгів. Заняття розрізняються залежно від мети, завдань, вікової категорії учасників та мають свою структуру [4]. Розвивальне заняття спрямоване на розвиток актуальної зони дитини. Його мета – розвиток когнітивної сфери дитини (вмінь, навичок, пізнавальних процесів), загальних і спеціальних здібностей, емоційновольової сфери, етичних норм і правил поведінки.

Висновок. Отже, в системі негативних психологічних станів молодших школярів, які мають переважно соціально – психологічне походження, провідне місце посідають негативні емоційні стани, які можуть трансформуватись у стійкі властивості особистості та деформувати її подальший розвиток. Базовим емоційним станом, з якого розвиваються всі інші негативні стани в учнів – це тривога. Результати застосування методик корекції негативних емоційних станів та програми «Подолання негативних емоційних станів» показали позитивний вплив на емоції молодших школярів, що говорить про ефективність даних методик та програми.

Таким чином, застосування вищевказаної програми та використання окремих технік програми психокорекції допомагає дітям долати негативні емоційні стани, виявляти перші ознаки виникнення негативних емоційних станів, розуміти причини їх виникнення, усвідомлювати систему засобів подолання та попередження формування комплексів негативних емоційних станів.

Перспективними напрямками дослідження є робота з підлітками, що знаходяться у стані тривоги, страху та депресії, корекція їх негативних станів.

Аннотация. В статье освещены методы коррекции негативных эмоциональных состояний с помощью коррекционно-развивающей программы «Преодоление негативных эмоциональных состояний младших школьников». Указаны основные навыки, которые необходимы для преодоления негативных эмоциональных состояний.

Ключевые слова: коррекция, негативное эмоциональное состояние, дети младшего школьного возраста.

Abstract. The article covers the methods of correction of negative emotional states with the help of correctional and developmental program "Overcoming negative emotional states of junior schoolchildren". The basic skills that are necessary to overcome negative emotional states are listed.

Key words: correction, negative emotional state, children of primary school age.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Бовть О. Б. Психокорекційна робота з попередження агресивності дітей молодшого шкільного віку. *Практична психологія та соціальна робота*. 2009. Жовтень. С. 21–23.
2. Котко Т. П. Психокорекційна діяльність практичного психолога з формування сприятливого психічного клімату в колективі школярів. *Педагогіка і психологія*. 2012. № 1–2. С. 163–169.
3. Пеньковська Н. М. Групова психокорекція у роботі з молодшими школярами. *Практична психологія та соціальна робота*. 2016. № 9. С. 72–74.; № 10. С. 60–72.